

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **Š. E.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený zmocněncem Ing. T. V., narozeným dne X.
bytem X.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2021 č.j. MPSV-2021/147439-911

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2021 č.j. MPSV-2021/147439-911 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 15. 9. 2021 č.j. MPSV-2021/147439-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ze dne 18. 12. 2020 č.j. 50908/2020/AAE (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „úřad práce“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo dle ust. § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“) rozhodnuto na základě žádosti žalobce o příspěvek na péči podané dne 22. 4. 2020 tak, že se mu příspěvek na péči nepřiznává.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce vznesl námitky proti posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 18. 3. 2021 č.e. SZ/2021/223-PH-7 (dále jen „posudek PK MPSV“), který byl stěžejním podkladem napadeného rozhodnutí, tento posudek je stručný, nekomplexní a povrchní v hodnocení zdravotního stavu žalobce; i když žalobce v odvolání označil několik základních životních potřeb za nezvládané, posudek PK MPSV je označuje za zvládané bez uvedení uspokojivého odůvodnění. Měl za to, že jasně a konkrétně formulované odvolací námitky byly v posudky vypořádány zcela obecně a nedostatečně. I když je posudek otázkou medicínskou, je žalovaný odpovědný za řádné zjištění skutečného stavu věci a tedy i za hodnocení důkazů, ohledně kritérií posudku odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 14. 8. 2018 č.j. 4 Ads 182/2018 – 20.
3. Ohledně zvládání základní životní potřeby mobilita v posudku PK MPSV není uvedeno, zda žalobce zvládá přepravu MHD i bariérovými spoji, a není specifikováno, které dopravní prostředky měla komise při přijetí svého posudkového závěru na mysli. Uvedl, že u přepravy MHD se za její zvládání pokládá použití bariérové dopravy, kterou je i metro, přitom jen některé stanice jsou přístupné zdviží, jiné pouze eskalátorem, po eskalátoru se nelze bezpečně přemístit se dvěma francouzskými holemi, pohyblivé schody jsou úzké a nachází se na nich větší množství lidí, což je nebezpečné, je zde riziko pádu osoby, která se pohybuje s francouzskými holemi.
4. Ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání byl žalobce posudkovou komisí odkázán na využití vhodných druhů oblečení a facilitačních pomůcek, avšak chybí jejich bližší konkretizace, obouvání není komentováno vůbec, ač má žalobce potíže s hybností a potřebuje pevnou obuv.
5. Ohledně základní životní potřeby péče o zdraví je v posudku PK MPSV pouze uvedeno, že žalobce je schopen dodržet léčebný režim, užívat léky a rehabilitovat. Jak však již bylo uvedeno v odvolání, péči o zdraví nelze omezit na aplikaci biologické léčby injekcí, avšak s ohledem na X. je nutno přihlédnout i k péči o pokožku, kterou je nezbytné promazávat mastí a kontrolovat stav kožních anomálií i na nepřístupných místech. S ohledem na to žalobce nepovažoval posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý, žalovaný se však posudkem PK MPSV po obsahové stránce vůbec nezabýval a automaticky označil dokazování za dostatečné.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

6. Žalobce dále namítal, že vypořádání jeho odvolacích námitek v napadeném rozhodnutí je velmi strohé, povšechné a aplikovatelné u jakéhokoliv účastníka řízení, kterému nebylo z posudkově medicínského hlediska vyhověno, při posouzení zdravotního stavu a zvládání základních životních potřeb žalobce nebylo v dané věci přihlédnuto ke všem podstatným skutečnostem, vypořádání námitek k posudku PK MPSV v podstatě absentuje. Uvedl, že žalovaný vyšel ze správnosti posudku, avšak námitky proti němu nevypořádal ani nezpochybnil ničím relevantním, navíc první úkon v odvolacím řízení byl učiněn až delší čas poté, co žalovaný odvolání obdržel.
7. Shrnul, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav (§ 3 správního řádu), nedošlo k vypořádání odvolacích námitek ani námitek učiněných až v průběhu odvolacího řízení a stěžejní důkaz (posudek PK MPSV) nesplňuje podmínky úplnosti a přesvědčivosti. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k novému projednání, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný sdělil, že u žalobce bylo shledáno v prvním i druhém stupni správního řízení nezvládání dvou základních životních potřeb, a to osobních aktivit a péče o domácnost, a není tak ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb. osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav byl v odvolacím řízení posouzen posudkovou komisí MPSV složenou z posudkového lékaře a odborného lékaře se specializací v rehabilitačním lékařství, zdravotní dokumentace byla shledána dostatečnou k posouzení zdravotního stavu bez nutnosti osobního vyšetření žalobce. Uvedl, že dominujícím postižením u žalobce je X., z nálezu revmatologa z prosince 2020 vyplývá omezení páteře, nejde však o její úplné ztuhnutí, na kyčelních kloubech je popsána X., avšak hybnost bez zásadního omezení, hybnost kolenních kloubů velmi dobrá, na horních končetinách je popsána zachovaná hybnost ramenou, normální hybnost zápěstí, zjištěna byla citlivost metacarpofalangeálních kloubů II. - V. prstu oboustranně X., nebyla však zjištěna ztráta jemné motoriky.
9. Ke zvládání životní potřeby mobility žalovaný uvedl, že dle posudku žalobce zvládá chůzi se dvěma francouzskými holemi, zvládne stoj na paty a špičky, dřep, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra i dopravu MHD, nálezy na dolních končetinách (s uvedením konkrétních údajů o rozsahu pohybu v jednotlivých kloubech) a na páteři neodpovídají nezvládání mobility v přiměřeném standardu, mobilita v pomalém tempu s francouzskými holemi je považována za přijatelný standard s využitím pomůcek. Jestliže žalobce zvládá schody (viz záznam ze sociálního šetření), měl by zvládnout též nástup do běžných bariérových prostředků MHD, eskalátory v metru nejsou předmětem posuzování zvládání této potřeby.
10. Pokud jde o sebeobsahu žalobce, zejm. v oblasti stravování, oblékání a obouvání, hygieny a výkonu fyziologické potřeby, má žalobce zachovanou jemnou motoriku horních končetin, dominantní pravá ruka není omezena, není tedy důvod, aby vzhledem ke svému onemocnění nezvládal naporcování stravy, oblékání a obouvání (s využitím facilitačních pomůcek) a hygienu v přiměřeném standardu; příprava stravy je přitom hodnocena v rámci potřeby péče o domácnost. Žalobce byl schopen samostatně použít toaletu a provést očistu, stran péče o zdraví zvládal samostatně dodržování léčebného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

režimu, rehabilitaci i užívání léků. Vzhledem k zachovalé motorice horních končetin zvládne i aplikaci masti, přičemž aplikaci masti na nepřístupných místech (např. záda) a jejich kontrolu nezvládne ani člověk bez pohybových omezení, zde žalovaný nespátňuje příčinnou souvislost mezi nezvládnutím aplikace a zdravotním stavem žalobce. Ohledně jemné motoriky komise uvedla, že žalobce jako aktivní kuřák zvládá manipulaci s otevřeným ohněm. Uzavřel, že posudková komise neshledala posudkově významné medicínské důvody pro nezvládání ostatních základních životních potřeb. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 22. 4. 2020 u úřadu práce žádost o příspěvek na péči. Oznámením o poskytovateli pomoci ze dne 22. 4. 2020 žalobce sdělil, že je mu poskytována pomoc v podobě osobní asistence ze strany právnické osoby HEWER, z. s.
12. Dne 21. 5. 2020 bylo u žalobce provedeno sociální šetření, v záznamu je konstatováno, ohledně jeho mobility, že žalobci byla v r. 2015 diagnostikována X., chůze je pomalá, strnulá až šouravá, s malým dosahem v desítkách metrů a s přestávkami, pouze s pomocí dvou francouzských holí, při zastávce potřebuje usednout, kvůli podklesávání v kolenou a bolestem kyčlí je chůze nestabilní, kvůli nestabilitě při chůzi i stojí se mimo domácnost pohybuje pouze s doprovodem, vyjde maximálně půl patra s pevným zábradlím, které jde dobře uchopit celou dlaní vzhledem k zhoršené motorice a slabému úchopu, při chůzi do patra potřebuje doprovod, schody bez zábradlí nezvládá vůbec, v zimě a na mokřém povrchu mu francouzské hole kloužou, na nerovném povrchu zakopává, má silné bolesti obou kyčlí a zad od beder výše a nezvládá dostatečně zvednout dolní končetiny, bez opory a možnosti usednutí nevydrží ve stoji déle než 2 – 3 minuty, podklesávají mu kolena, má silné bolesti kyčlí, ztrácí stabilitu a hrozí mu pád, má potíže dojít na zastávku i ze zastávky MHD, bez možnosti usednutí nemůže zastávku MHD použít, bariérovou MHD nezvládá vůbec, několikrát upadl i v nízkopodlažních spojích, s doprovodem je schopen se přepravit nízkopodlažním spojem a metrem, kvůli nejistotě a ztrátám rovnováhy při chůzi se samostatně nepřepravuje, v nutných případech jej přepravují známí automobilem (nákup, návštěvy lékařů a úřadů), jakoukoliv fyzickou aktivitou se rychle vyčerpá. Ohledně stravování je uvedeno, že se nají příborem, ve špatné dny však jí pouze lžící, pije z hrnečku, sklenici či pohárek však neudrží, kvalita úchopu se postupně zhoršuje a slábne, hotový nápoj a jídlo nepřemístí, teplý pokrm neuvaří, má doporučeno dietní stravování. Ohledně oblékání a obouvání záznam o sociálním šetření uvádí, že žalobce rozliší vhodné oblečení dle počasí, pozná rub a líc, oblečení správně vrství, omezená pohyblivost kolen a kyčlí mu komplikuje oblékání a svlékání dolní poloviny těla, pro zhoršující se motoriku nezvládá zavázat si tkaničky a obout vyšší obuv, to mu dále komplikuje chůzi, neboť kvůli stabilitě potřebuje pevnou obuv. Ohledně tělesné hygieny je uvedeno, že sprchu zvládá s dopomocí, do vany se nepřemístí vůbec, ani s dopomocí, potřebuje dozor a pomoc při vstupu a výstupu ze sprchového koutu, hrozí pád. Ohledně péče o zdraví se uvádí, že žalobce absolvuje již čtvrtý druh biologické léčby (injekce), bez ní je takřka nepohyblivý, kvůli vedlejším účinkům léčby (X.) je opakovaně hospitalizován, při aplikaci mastí potřebuje pomoc druhé osoby, dle momentální kondice doma provádí rehabilitační cviky, je v péči revmatologa a dermatologa, předepsané léky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

užívá dle lékařských doporučení, v případě potřeby by si zavolal rychlou záchrannou službu.

13. Dle prvostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 10. 2020 č.j. LPS/2020/1128-P5_CSSZ) je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce X. Posudek vychází ze zjištění z lékařské dokumentace a z vyšetření posudkového lékaře, přičemž výsledky sociálního šetření jsou v posudku označeny za subjektivní stesky žalobce, které nejsou plně v souladu s lékařskými vyšetřeními. Lékař neshledal, že by žalobcův zdravotní stav vedl k neschopnosti zvládat alespoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, konstatoval nezvládání dvou životních potřeb, při nichž žalobce potřebuje pomoc, tj. osobní aktivity a péče o domácnost. Dle výroku a odůvodnění není žalobce osobou, jež se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti.
14. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 18. 12. 2020 úřad práce odkázal na ust. § 8 odst. 2 a § 9 zákona č. 108/2006 Sb. a shledal, že žalobce nelze považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, poněvadž z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve třech oblastech základních životních potřeb. Odkázal na sociální šetření, aniž by však uvedl jeho výsledky. Dále odkázal na prvostupňový posudek ze dne 5. 10. 2020, vyjmenoval podklady, ze kterých posudek vycházel s tím, že dle posudku žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při dvou základních životních potřebách, tj. osobních aktivitách a péči o domácnost, posudek považoval za úplný a přesvědčivý.
15. Žalobce podal dne 5. 1. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, kde sdělil, že s uznáním nezvládání základních životních potřeb osobní aktivity a péče o domácnost souhlasí. Odvolání odůvodnil tím, že nezvládá ještě potřebu mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a péče o zdraví. K nezvládání jednotlivých základních životních potřeb uplatnil konkrétní tvrzení, které se z velké části shodují se závěry sociálního šetření, ohledně mobility zdůraznil potíže s chůzí a s využitím MHD, u stravování popsal problémy s omezením úchopu, u oblékání a obouvání uvedl problémy s oblékáním dolní poloviny těla a s obouváním, u péče o zdraví upozornil na nutnost promazávat pokožku mastí a kontrolovat stav kožních anomálií, a to i na jedinci nepřístupných místech. Odmítl tvrzení posudkového lékaře, že sociální šetření obsahuje subjektivní stesky, šlo o pozorovatelný jev, přiložil lékařskou zprávu z revmatologie ze dne 7. 12. 2020. Navrhl posouzení jeho zdravotního stavu Posudkovou komisí MPSV za účasti revmatologa.
16. V odvolacím řízení byl vypracován posudek PK MPSV ke stupni závislosti žalobce (tj. posudek ze dne 18. 3. 2021 e.č. SZ/2021/223-PH-7). Posudková komise jednala ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B. a MUDr. B. D., lékařka z oboru rehabilitačního lékařství, žalobce ani jeho zástupce nebyli jednání komise přítomni, nebyli pozváni, komise shledala, že zdravotnická dokumentace byla dostačující k posouzení zdravotního stavu žalobce. Vyšla z posudkového spisu PSSZ Praha 5 (LPS V), spisu odvolacího orgánu, žalobcem doložené zprávy revmatoložky MUDr. R. J. ze dne 7. 12. 2020 a ze sociálního šetření ze dne 21. 5. 2020. Dle posudkového zhodnocení se k datu vydání prvostupňového rozhodnutí jednalo o diagnosu X. Komise shledala, že dominující byla u žalobce X.,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

klinicky byla páteř omezena, nejednalo se však o její plné ztuhnutí, hybnost obou kyčelních kloubů byla bez zásadního omezení, hybnost kolenních kloubů byla velmi dobrá, na horních končetinách byla zachována hybnost v ramenních kloubech, normální byla hybnost zápěstí, vyskytovala se citlivost metacarpofalangeálních (záprstních) kloubů X., ale ztráta jemné motoriky nebyla zjištěna, žalobce zvládal obsluhu mobilního telefonu, počítače, byl schopen i písemné komunikace, biologická léčba byla opakovaně ukončena pro rozvoj X. Dále komise uvedla, že žalobce při chůzi používal opory dvou francouzských holí, zvládal stoj na paty a špičky, dřep, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra a dopravu MHD, po psychické a senzorické stránce byl dobře orientován a schopen komunikace, sociální šetření rámcově korelovalo s výsledkem posouzení. Uvedla, že žalobce zvládal základní stravovací činnosti, pro nenaporcování běžné stravy nebyl zjištěn žádný důvod, jelikož jemná motorika ztracena nebyla, jako aktivní kuřák zvládal žalobce i manipulaci s otevřeným ohněm. Za podmínky využití vhodných druhů oblečení a vhodných facilitujících pomůcek nebyl zjištěn žádný důvod pro nezvládání základních oblékacích činností, v přijatelném standardu byla zvládána základní i celková hygiena, žalobce se samostatně obsloužil na toaletě a provedl očistu, samostatně též dodržoval léčebný režim, prováděl i rehabilitační cviky a užíval léky. Naopak pro základní onemocnění byl žalobce jednoznačně omezen v osobních aktivitách a částečně omezen v některých fyzicky náročných činnostech péče o domácnost (nakupování, vaření, úklid). Komise konstatovala shodu s prvostupňovým posudkem, neboť na základě zjištění ze zdravotnické dokumentace považovala toto hodnocení za správně vystihující dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K odvolacím námitkám uvedla, že byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobce, s ohledem na to nebylo důvodné hodnotit další základní životní potřeby jako nezvládané; nálezný doložený k odvolání (zpráva revmatoložky MUDr. J. ze dne 7. 12. 2020) dle komise s výsledkem posouzení jednoznačně koreloval. Komise uzavřela, že k datu vydání prvostupňového rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí dvou základních životních potřeb, tj. osobních aktivit a péče o domácnost. Dle výroku a odůvodnění posudku k datu vydání prvostupňového rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, ale nebyl neschopen zvládat alespoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, tento stav byl i od 1. 4. 2020.

17. Žalobce v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí dne 29. 3. 2021 žalovanému sdělil, že posudek PK MPSV je nedostatečný, povrchní, neúplný a nepřesvědčivý, posuzované základní životní potřeby jsou hodnoceny až překvapivě stručně. Žalovanému vytýkal, že posudek hodlá bez dalšího použít jako stěžejní podklad, aniž by jej kriticky zhodnotil stran úplnosti, objektivity a přesvědčivosti, převzetí posudku nemá být automatické, je třeba řádně zjistit skutkový stav (§ 3 správního řádu). Jeho zdravotní stav bylo hodnocen bez jeho osobní přítomnosti. Vypořádání odvolacích námitek je v posudku zcela obecné a povrchní, i přes podrobné odvolací námítky se komise zabývala jen některými aspekty zvládání základních životních potřeb, u potřeby mobility není uvedeno, zda je zvládána přeprava MHD i bariérovými spoji, a chybí specifikace dopravních prostředků, které komise měla na mysli, přitom cestování metrem je pro žalobce vysoce problematické. Namítal, že u vyhodnocení zvládání oblékání a obouvání

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

není konkretizováno, jaké oblečení a facilitační pomůcky lze považovat za vhodné, obouvaní není posouzeno vůbec, péči o zdraví pak nelze omezit pouze na aplikaci biologické léčby formou injekcí, ale musí se přihlídnout i k potřebě mazání mastí a nutnosti kontrolovat kožní anomálie, a to i na nepřístupných místech, aby bylo možné včas zjistit počátek potíží a vyhledat lékaře. Uzavřel, že posudek není úplný a přesvědčivý, žalovaný jej pak automaticky převzal bez kritického zhodnocení, žalobce se nyní bude podrobovat novým vyšetřením, jež napomohou objektivizaci jeho zdravotního stavu. Navrhl zpracování dalšího posudku, který by vyhotovila posudková komise MPSV ve zcela jiném složení.

18. V napadeném rozhodnutí ze dne 15. 9. 2021 žalovaný poukázal na ust. § 7 odst. 1, § 8 odst. 2, § 9 a § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., s tím, že bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis. Dále aplikoval ust. § 1 odst. 1, 4 a § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“) a na základě ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. vyžádal povinný podklad pro rozhodnutí o odvolání, tj. posudek o zdravotním stavu žalobce od posudkové komise MPSV ze dne 18. 3. 2021 e.č. SZ/2021/223-PH (vizte posudek PK MPSV), z jehož obsahu v rozhodnutí rozsáhle citoval, dále poukázal na žalobcovy námitky k podanému posudku. Shledal, že posudek byl vypracován komisí v řádném složení, za účasti posudkového lékaře a lékaře specialisty dle povahy zdravotních obtíží, odvolací námitky komise vyhodnotila ve vztahu ke zjištěnému zdravotnímu stavu a při vypracování posudku vycházela z výsledku sociálního šetření, v posudku byl vysloven totožný závěr jako v posudku prvostupňovém, tj. zjištění dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a nezvládání dvou základních životních potřeb – osobních aktivit a péče o domácnost, posudek PK MPSV obsahuje dostatečné vyjádření k hodnoceným základním životním potřebám a zdůvodnění neuznání namítaných základních životních potřeb – mobility, stravování, oblékání a obouvaní, tělesné hygieny a péče o zdraví. Měl za to, že posudek PK MPSV obsahuje posudkový závěr, ze kterého vyplývá posouzení zdravotního stavu žalobce se zřetelem k jeho schopnosti zvládat vymezené základní životní potřeby, toto stanovení nezávisí na volné úvaze posudkového orgánu, ale musí odpovídat posudkovým kritériím vymezeným v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, rozhodující je funkční dopad zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby. Uvedl, že postup při posuzování zdravotního stavu a způsob zjišťování schopnosti zvládat základní životní potřeby nemůže posudkovému orgánu ukládat, neboť tyto kompetence plně náleží tomuto orgánu, žalovaný neshledal důvod zpochybňovat podkladový posudkový závěr, neboť posudková komise musí znát a umět objektivizovat zdravotní poruchy a postižení, jejich kvalifikaci a kvantifikaci, interpretovat odborné lékařské nálezy ze všech klinických medicínských oborů a umět zhodnotit zjištěné údaje a informace ve vztahu k posuzovanému jedinci. Nezpochybnil žalobcův nepříznivý zdravotní stav a z toho vyplývající potíže, ale posudková kritéria pro přiznání příspěvku na péči v daném období splněna nebyla, případné nové skutečnosti ohledně zdravotního stavu lze uplatnit v rámci nové žádosti. Uzavřel, že mu nezbylo než rozhodnout způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí, neboť výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV se stanovením stupně závislosti je stěžejním zákonným podkladem v odvolacím řízení ve smyslu § 28 zákona č. 108/2006 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
21. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
22. Dle ust. § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření podle věty první provádí příslušná krajská pobočka Úřadu práce také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče, jestliže je této osobě poskytována u jednoho nebo postupně u více poskytovatelů zdravotních služeb následná nebo dlouhodobá lůžková péče pro tutéž nemoc nebo úraz trvající nepřetržitě déle než 60 dnů; podmínkou je, že tato skutečnost byla oznámena a doložena podle § 21 odst. 1 písm. e). Sociální šetření provádí sociální pracovník. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě.*
23. Dle ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.*
24. V posuzované věci je mezi účastníky sporné, zda žalobce splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na péči, přičemž žalobce se oproti žalovanému domnívá, že vedle dvou základních životních potřeb hodnocených žalovaným jako nezvládané není schopen zvládat též další základní životní potřeby, v žalobě konkretizoval námitky ohledně mobility, oblékání a obouvání a péče o zdraví, v rámci odvolání nadto vyjádřil nespokojenost též s hodnocením stravování a tělesné hygieny, což zmínil též v žalobě. Žalovaný v napadeném rozhodnutí z hlediska hodnocení zdravotního stavu žalobce odkázal na závěry posudku PK MPSV, s tím, že sám správní orgán není kompetentní zdravotní stav žalobce hodnotit. Soud se proto zaměřil na posudek PK MPSV a hodnotil jej z hlediska jeho komplexnosti a přesvědčivosti.
25. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020 č.j. 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: *„Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlídně k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014 – 25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018 – 17).“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)

26. „Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“ (vizte rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 - 53).
27. Dále je k tomu nezbytné uvést, že stejně tak jako správní orgán, ani soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobci náleží příspěvek na péči a zda splňoval podmínky pro zařazení do určitého stupně závislosti. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z toho hlediska, zda splňuje požadavky na přesvědčivost, úplnost a zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
28. Městský soud v Praze v souvislosti s námitkami žalobce shledal, že posudek PK MPSV, který byl klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nesplňuje, a to z následujících důvodů.
29. Stupně závislosti se hodnotí podle počtu základních životních potřeb, které daná osoba není schopna bez cizí pomoci zvládat, od zařazení do konkrétního stupně závislosti se pak odvíjí i výše poskytovaného příspěvku na péči, což je specifikováno v § 11 zákona č. 108/2006 Sb.
30. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby obsahuje příloha č. 1 prováděcí vyhlášky. Podle ust. § 2a prováděcí vyhlášky platí, že *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.* Dle přílohy č. 1 písm. a) prováděcí vyhlášky se za schopnost zvládat základní životní potřebu mobility považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat 1. vstávání a usedání, 2. stoj, 3. zaujímat a měnit polohy, 4. pohybovat se chůzí krok za

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, 5. otevírat a zavírat dveře, 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je, dle písm. d) za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace, dle písm. e) za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, dle písm. f) za schopnost zvládat základní životní potřebu tělesné hygieny se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se, dle písm. h) za schopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

31. Hlavní nedostatek posudku PK MPSV shledává soud v absenci konkretizovaných skutkových zjištění, které by byly založeny na jasně označených podkladech, z nichž posudková komise vyšla při svém hodnocení. V posudku jsou pouze na začátku vyjmenovány jeho podklady, a to pouze ve zcela obecné rovině (kromě sociálního šetření ze dne 21. 5. 2020 a nálezu z revmatologie ze dne 7. 12. 2020, které jsou jako jediné specifikovány, je uveden „spis odvolacího orgánu“, „posudkový spis PSSZ Praha 5“ a „lékařské nálezy zaslané účastníkem řízení“ bez jejich bližší konkretizace). Následně je v posudku uveden nálezný revmatologa z 12/2020 a zjištění z něj vyplývající, která jsou dle členění textu patrně uvedena v prvním odstavci. Dále však již v posudku nikde nejsou označeny další konkrétní podklady, z nichž komise vycházela (tedy zejména uvedením jejich data, autora a obsahu), posudek obsahuje pouze souhrnná skutková zjištění ohledně zdravotního stavu žalobce, ale není zřejmé, z jakých jednotlivých podkladů komise tato zjištění učinila.
32. Rovněž je podstatné, že v posudku není komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť jak je uvedeno výše, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb v posudku jsou však uvedeny pouze některé aspekty ve smyslu kritérií dle přílohy č. 1 vyhlášky. K hodnocení zvládání těchto potřeb v posudku PK MPSV soud dále uvádí následující.
33. Pokud jde o základní potřebu mobility, posudek vůbec nehodnotí, zda a jak žalobce zvládá tato kritéria dle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky: (i) pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, (ii) otevírat a zavírat dveře. Přitom dle závěrů

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

ze sociálního šetření ze dne 21. 5. 2020 je chůze s velmi malým dosahem v desítkách metrů, je nestabilní, zvládne pouze půl patra, chůze po nerovném povrchu je problematická, jsou problémy i se stožením, zároveň žalobce tyto skutečnosti namítal i v odvolání, posudek se však k tomu nijak nevyjadřuje. Dále je v posudku pouze velmi stručně uvedeno, že žalobce zvládá dopravu MHD, přitom dle závěrů sociálního šetření: má problém dojít na a ze zastávky MHD, nemůže použít zastávku MHD bez možnosti usednutí, bariérovou MHD nezvládá vůbec, i v nízkopodlažních spojích již několikrát upadl. Tento rozpor však není v posudku nijak vysvětlen. Ohledně závěrů sociálního šetření je v posudku pouze konstatováno, že „*Sociální šetření rámcově korelovalo s výsledkem posouzení.*“ s čímž nelze souhlasit, neboť mezi závěry sociálního šetření a závěry posudku v oblasti mobility (a ohledně dalších základních potřeb – k tomu viz níže) jsou zřetelné rozpory, tyto rozpory však nejsou v posudku nijak věcně vyřešeny. Vyhodnocení zvládání základní životní potřeby mobility je tak v posudku PK MPSV zcela nedostatečné.

34. Ohledně stravování je v posudku uvedeno, že žalobce zvládal základní stravovací činnosti, není však zřejmé, odkud posudek tyto poznatky čerpal. Dále, dle závěrů sociálního šetření žalobce hotový nápoj a jídlo nepřemístí, přičemž jedním z kritérií dle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky je přemístit nápoj a stravu na místo konzumace; sám posudek však toto kritérium nijak nehodnotí a ke zjištění ze sociálního šetření se nijak nevyjadřuje.
35. Ani vyhodnocení základní životní potřeby oblékání a obouvání nelze považovat za vyhovující. Dle závěrů sociálního šetření žalobci omezená pohyblivost kolen a kyčlí komplikuje oblékání/svlékání dolní poloviny těla. K tomu však v posudku opět není nic uvedeno, posudek pouze zmiňuje, že nebyl zjištěn žádný důvod pro nezvládání základních oblékacích činností, aniž by však bylo uvedeno, z jakého podkladu posudek tento závěr čerpá. Posudek ani nezmiňuje, jaké jsou „vhodné druhy oblečení“ a „facilitačních pomůcek“, přičemž prováděcí vyhláška žádná taková upřesňující kritéria neuvádí. Vyjádření se ke zvládání potřeby obouvání pak v posudku zcela chybí, přestože dle výsledků sociálního šetření si žalobce nezvládal zavázat tkaničky a obout vyšší obuv, když však pevnou obuv potřeboval kvůli stabilitě.
36. Ohledně tělesné hygieny je v posudku uvedeno, že žalobce zvládal základní i celkovou hygienu v přijatelném standardu, avšak ani zde není uvedeno, z čeho komise tyto poznatky čerpala. Přitom dle sociálního šetření žalobce sprchu zvládá pouze s dopomocí, do vany se nepřemístí vůbec, ani s dopomocí, potřebuje dozor a pomoc při vstupu a výstupu ze sprchového koutu, hrozí pád; komise k těmto závěrům, které nesvědčí o zvládání této základní životní potřeby, nic neuvedla, rozpory nevyjasnila.
37. Ohledně péče o zdraví je v posudku uvedeno, že zvládal samostatně dodržování léčebného režimu, prováděl i rehabilitační cviky, užíval léky, přičemž komise neuvádí, z jakých zdrojů tato zjištění pocházejí a o jaké skutkové poznatky se opírá. Avšak dle závěrů sociálního šetření je žalobce kvůli vedlejším účinkům biologické léčby (X.) opakovaně hospitalizován, při aplikaci mastí potřebuje pomoc druhé osoby, též v odvolání žalobce uváděl, že nežádoucím projevem biologické léčby jsou X., pokožku je nezbytné promazávat mastmi a kontrolovat stav kožních anomálií i na nepřístupných místech, aby bylo možné včas zachytit počátek potíží a vyhledat pomoc lékaře. K vyjádření se k podkladům žalobce přiložil lékařskou zprávu ze dne 3. 3. 2021 (tedy předcházející

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyhotovení posudku PK MPSV), která popisuje též kožní problémy žalobce, a to i dle objektivního nálezu lékařky, je uvedeno, že u pacienta se jedná o chronické onemocnění s progresí, obtížnou léčbou při celé řadě nežádoucích účinků souvisejících s biologickou léčbou. Dle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky patří mezi sledovaná kritéria (i) *provádění stanovených preventivních, léčebných a léčebně rehabilitačních a ošetrovatelských postupů a opatření a používání k tomu potřebných léků nebo pomůcek*, (ii) *rozpoznání zdravotního problému a v případě potřeby vyhledání nebo přivolání pomoci*, přičemž ze závěrů sociálního šetření, z odvolání a z vyjádření se k podkladům vyplývají přinejmenším pochybnosti, zda jsou tato kritéria v případě žalobce naplněna, posudek se však k těmto zdrojům nijak nevyjadřuje, zvládání aktivit není specifikováno s ohledem na konkrétní žalobcův zdravotní stav (např. není zjevné, zda se při hodnocení užívání léků přihlíželo nejen k aplikaci injekcí, ale též k aplikaci masti). Nelze pak souhlasit s přístupem žalovaného a jeho stanoviskem, dle kterého aplikaci masti na nepřístupná místa a jejich kontrolu nezvládne ani člověk bez pohybových omezení a není zde dána příčinná souvislost mezi nezvládnutím aplikace a zdravotním stavem žalobce; tato argumentace je zcela zavádějící, neboť člověk bez omezení tj. zdravý člověk nepotřebuje aplikovat léčebnou mast na různé části těla včetně částí nepřístupných a nepotřebuje ani pokožku pravidelně kontrolovat za účelem včasné identifikace nežádoucích projevů biologické léčby.

38. Zcela nepřezkoumatelné je v posudku PK MPSV vypořádání odvolacích námitek. Jak je uvedeno výše, ohledně potřeb mobility, stravování, oblékání a obouvaní, tělesné hygieny a péče o zdraví odvolání obsahovalo konkrétní tvrzení týkající se zdravotního stavu žalobce, posudková komise však k odvolacím námitkám nezaujala v posudku žádné stanovisko a zvládání základních životních potřeb vypořádala zcela povšechně. Konstatování obsažené v posudkovém zhodnocení, že námitky uvedené v odvolání byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, není v souladu se skutečností, neboť takové vyhodnocení provedeno nebylo, resp. žádným způsobem není z posudku MPSV zjištělé.
39. Z posudku PK MPSV dále vyplývá, že posudková komise rozhodovala výlučně na základě písemných podkladů, žalobce nebyl k posudkové komisi předvolán a nikdo ze členů komise sám žalobce nevyšetřoval. Přitom dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011 č.j. 4 Ads 82/2011-44: *„Přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu.“* Z tohoto rozsudku dále vyplývá, že v dané souvislosti je nutné zabývat se otázkou, zda by přímé vyšetření posuzované osoby mohlo ve věci přinést něco nového a zda by to mohlo nějak změnit zjištěný skutkový stav. Posudková komise se k absenci žalobcova vyšetření vyjádřila tak, že použitá dokumentace byla dostačující k posouzení v jeho nepřítomnosti. Nicméně, jak už bylo výše vícekrát konstatováno, práce s podklady byla provedena zcela nedostatečně a totéž se týká vedených úvah. Skutečnost, že žalobce nebyl komisí vyšetřen, tak k přesvědčivosti posudku nepřispívá.
40. V rozsudku ze dne 30. 1. 2019 č.j. 6 Ads 34/2018-17 pak Nejvyšší správní soud přímo dovedl, že v situaci, kdy posudkový závěr není zcela v souladu s výsledky sociálního šetření, bylo přímé osobní vyšetření posuzované osoby nutnou podmínkou pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

řádné posouzení jejího stavu, žalovaný byl povinen vyžádat si doplnění posudku, NSS zde shledal, že žalovaný vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když své rozhodnutí opřel o nepřesvědčivý posudek posudkové komise MPSV. Přitom v případě žalobce, jak bylo konstatováno výše, sociální šetření i přes deklaraci v posudku, že „*rámcově korelovalo s výsledkem posouzení*“, evidentně dospělo k jiným závěrům než posudek PK MPSV.

41. Ze shora uvedeného vyplývá, že posudek PK MPSV nelze z hlediska závěrů ohledně zvládání základních životních potřeb (především mobility, oblékání a obouvání, péče o zdraví, stravování a tělesné hygieny) považovat za úplný a přesvědčivý, k námitkám žalobce uplatněným v odvolání se komise v posudku nevyjádřila, se závěry sociálního šetření se dostatečně nevypořádala. Přitom, aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi. Těmto požadavkům však posudek PK MPSV nedostál.
42. Na základě toho soud považuje daný posudek PK MPSV za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, zároveň soud shledal, že skutkový stav, který byl podkladem posudku, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.).
43. Posudky MPSV jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí ohledně stanovení příspěvku na péči, správní orgán sám nemůže učinit závěr ohledně toho, jakým stupněm závislosti posuzovaná osoba trpí, jedná se o odbornou otázku, která musí být posouzena lékařem. Jestliže je posudek nedostatečný, nepřesvědčivý a neobsahuje všechny nezbytné náležitosti, nemůže tyto vady správní orgán sám zhojit, protože k tomu nemá potřebnou odbornou erudici. Pokud však správní orgán z vadného posudku vyjde, trpí vadou i příslušné správní rozhodnutí, neboť není dostatečně zjištěn skutkový stav, příp. se jedná též o vadu nepřezkoumatelnosti.
44. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí obsah daného posudku pouze převzal, skutečné a kritické zhodnocení posudku PK MPSV neprovedl, na straně 6 napadeného rozhodnutí uvedl pouze zcela formální hodnocení, dle kterého posudek PK MPSV splňuje všechny náležitosti. Žalovaný se však reálně vůbec nezabýval tím, zda posudek PK MPSV dostatečným způsobem přezkoumal otázku zvládání základních životních potřeb mobility, oblékání a obouvání, péče o zdraví, stravování a tělesné hygieny u žalobce. Žalovaný též uvedl, že stanovení schopnosti zvládat základní životní potřeby musí odpovídat posudkovým kritériím vymezeným v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, avšak pominul, že posudková komise takové hodnocení ve vztahu k většině aktivit neprovedla, přezkoumatelné vyhodnocení jednotlivých kritérií uvedených u předmětných základních potřeb v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky chybí. Přisvědčit nelze ani závěru žalovaného, že posudek byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání a že komise při jeho vypracování vycházela taktéž z výsledku sociálního šetření, ani tato tvrzení s obsahem posudku nekorespondují. Za této situace si měl žalovaný vyžádat zásadní doplnění posudku PK MPSV, což však neučinil a ani sám v napadeném rozhodnutí nic neuvedl k námitkám žalobce uvedeným v odvolání a ve vyjádření se k podkladům. Tím porušil zejména ust. § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, podle nichž správní orgán hodnotí podklady pro rozhodnutí podle své úvahy a přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, a v odůvodnění rozhodnutí je mj. povinen uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

podkladům pro rozhodnutí. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností. Zároveň porušil povinnost dle ust. § 3 správního řádu, tedy postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť jak je patrné z výše uvedeného, skutkový stav nebyl v posudku PK MPSV zjištěn v dostatečném rozsahu.

45. Pro úplnost soud uvádí, že samotná délka správního řízení ani délka doby mezi jednotlivými úkony nemají vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, v těchto skutečnostech soud pochybení neshledal.
46. Ze všech shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
47. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), si žalovaný vyžádá od posudkové komise MPSV doplnění posudku stupně závislosti žalobce ze dne 18. 3. 2021. V tomto posudku komise řádně uvede, z jakých konkrétních podkladů vycházela, jaká učinila zjištění ohledně zvládání základních potřeb žalobcem (zejm. ohledně namítaných potřeb mobility, oblékání a obouvání, péče o zdraví, stravování a tělesné hygieny), a jak tato zjištění vyhodnotila, u jednotlivých základních životních potřeb řádně a přezkoumatelně vyhodnotí naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, vypořádá se se všemi potížemi namítanými žalobcem (včetně odvolacích námitek a vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 29. 3. 2021) i se závěry vyplývajících z konkrétních podkladů včetně sociálního šetření, komise provede v souladu se shora uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu a za splnění tam uvedených podmínek vlastní osobní vyšetření žalobce. V návaznosti na doplnění posudku PK MPSV žalovaný provede jeho kritické zhodnocení a v novém rozhodnutí zváží, zda posudek PK MPSV v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobce.
48. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. prosince 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.